

© Karen Opstellen

EXPOSITIE CONTRASTEN

De alleroudste fototechnieken zijn van stal gehaald om de nieuwe fotografie nieuw leven in te blazen. Zo zijn oude chemicaliën op de oorspronkelijke gevoelige platen gesprekeld.

Filmers en theatermakers leggen de voor hen belangrijke momenten vast in filmstills en sfeerbeelden. Kunstenaars gebruiken het medium fotografie om multiples te kunnen maken van hun driedimensionele werken. Of om hun computergestuurde kunstwerken fotografisch te kunnen vastleggen. Een enkeling maakt kleine maquettes, beschijnt die en maakt een foto, die bedrieglijk echt is. Weer een ander verzamelt oude familiefoto's en maakt daar weer schilderijen van in de oude tinten.

Ook de meer traditionele fotografen werden tot het uiterste gedreven. De een zocht bizarre maanlandschappen op in Afrika van vulkanische meren. De ander zocht de mystiek van inwendige torenlichten die een bijna spirituele ervaring achterliet.

De expositie *Contrasten* is niet zomaar een fototentoonstelling. Kunstenaars van het KCB werd juist gevraagd te tonen hoe zij het medium fotografie gebruiken in hun kunstuitingen. De expositie toont een uiterst gevarieerd en dynamisch beeld van 23 kunstenaars.

De tentoonstelling, die loopt t/m 17 april, is te zien in de expositieruimte van het KCB op de eerste verdieping van Kranenburgh.

De opening vindt plaats op zondag 28 februari 17:00.

KRANENBURGH

Vooruit in 2016

Op 3 januari opende het KCB, gezamenlijk met Kranenburgh, Sterkenhuis en de Raad van Toezicht het nieuwe jaar. Het was een gezellige bijeenkomst met een goed glas en de mogelijkheid tot een dansje in de hal. De opkomst van medewerkers, vrijwilligers, leden, donateurs en vrienden was groot. De Raad van Toezicht sloot af met zijn open visie op de toekomst van Kranenburgh.

Het openen van de KCB tentoonstelling *Salon van Nieuwe Leden* was als vanouds. In 2015 hebben zich elf nieuwe leden aangemeld. Het was een eer om ze voor te stellen. Hun werk is te zien tot 21 februari in de KCB zaal.

Het tentoonstellingsprogramma voor 2016 is goed gevuld. Een hoogtepunt in de organisatie van dit jaar is de expositie *Reactie op Constant* van 19 juni tot 18 september. Hiervoor kan het KCB beschikken over de gehele villa. Ook is de organisatie van de overall tentoonstelling 2017 opgestart. Deze gaat plaatsvinden in april en mei. Veel leden hebben zich hiervoor al aangemeld. De organisatie zal uiteindelijk in nauwe samenwerking met Kranenburgh tot stand komen. Allemaal positieve mededelingen met zicht op vooruitgang in 2016.

Maar zoals altijd: niet alles was of is positief. Het vertrek van directeur Kees Wieringa, eind 2015, leverde weer de nodige consternatie op. We hebben vertrouwen in de huidige Raad van Toezicht en hebben ook goed overleg met de leden van deze Raad. Dat maakt het allemaal wat beter hanteerbaar en benaderbaar. De sollicitatieprocedure voor een nieuwe directeur loopt. Het KCB zal in de eindfase zitting hebben in de commissie inhoudelijke beoordeling. Daarnaast is er een commissie waar het zwaartepunt ligt op de organisatorische kant. De uiteindelijke beslissing ligt bij de Raad van Toezicht. Per 1 april of al eerder hopen we een nieuwe directeur te mogen begroeten. Een directeur met wie we op positieve wijze vooruit kunnen. Intussen zijn we heel blij met de samenwerking met de medewerkers van Kranenburgh die, ondanks alles, onvermoeid verder gaan met hun werk. Vanaf eind december is het artistieke overleg weer opgestart en dat levert elke week een goed inzicht op in de voortgang van de zaken binnen Kranenburgh, met name in de diverse tentoonstellingen, kunsteducatie en randprogramma's. Eind januari hopen we het onderling overleg te starten van de activiteitencommissie KCB met de werkgroep podiumactiviteiten Kranenburgh. Interim directeur Jos de Moel heeft een open oor en focust op de voortgang in 2016 en de mogelijke organisatievormen voor de toekomst in de culturele buitenplaats. Goed ook om te melden is de voortgang binnen het KCB-initiatief *Kunstkluppen*. Hierover ontvangt u binnenkort meer info.

Vooruit dus in 2016. Met behoud van al het waardevolle uit het verleden, gekoppeld aan nieuwe visies, initiatieven en heel veel creativiteit.

Irma Haarman, voorzitter

AFORISME

Sterren aan de hemel.
Nu nog het vredige gevoel.

KUNSTENAARSCENTRUMBERGEN CONTRASTEN

28 FEBRUARI T/M 17 APRIL 2016

Simon Bos (Assendelft, 1951). ARTEZ Enschede, HKU Utrecht. 'In 2011 studeerde ik af als autonoom beeldend kunstenaar in mixed media met als speerpunten fotografie en beeldhouwen. Twee jaar geleden ben ik lithografie en tekenen gaan combineren met fotografie. Regelmatig maak ik een 3D opstelling waarvan de foto het eindresultaat is. Mijn voorkeur gaat uit naar monumentaal werk d.w.z. ik werk het

liefst met grote formaten. Vaak is een landschappelijk beeld een uitgangspunt en wordt dit gecombineerd met o.a. mythologische, architectonische beeldelementen die verwijzen naar actuele en historische lagen.' (simonbos.nl)

Carla Ellens (Wolvega, 1959). Crejat fotografie en beeldbewerking. Zij werkt conceptueel, afgewisseld met experimentele fotografie. Deze conceptuele serie is het resultaat van een verdieping in woonomstandigheden. Over het verschil in kansen en geluk, afhankelijk van waar je opgroeit. Outside - het daarbuiten, een onbekende wereld

voor velen. Wat doen levensomstandigheden met iemand? Welke kansen zijn er? Gestapel, opgehokt en zo weinig ruimte? 'Hoe bevoorrecht zijn wij, onze kinderen, onze ouders? Wij, in onze royale woningen en weelderige omgeving...' (carlaellens.com)

Anno van der Heide (Sleen, 1951). Academie Minerva, Groningen; Audio Visuele Media, Hilversum; EFA Amsterdam. 'Dorpsoudste Joshua brengt me naar het onafhankelijkheidsmonument diep in de bossen van Cassacá, waar de verzetsstrijders zich verscholen hielden voor de Portugese koloniale overheersers. Zijn buurjongetje loopt mee. 'Laatst liepen twee vriendjes op een landmijn', vertelt het jochie ernstig. 'Ze zochten hout, nu

zijn ze dood. Blijf je op de paden lopen?' Hij holt vooruit. Bij het monument dringt een plotselinge zonnestraal door het gebladerte, waardoor Joshua's pet een dreigende schaduw vormt op de verweerde graffiti-muur.' (annovanderheide.com)

Yvonne Alting (1959). Opleiding textiel monumentaal aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag. 'De grote verscheidenheid van de tulpe in vorm en kleur inspireert mij tot het creëren van nieuwe tulpen, die voortvloeien uit een verbinding van natuur en verbeelding. Deze tulpen ontstaan uit collages van papier en textiel, die ik vervolgens fotografeer en op de computer

bewerk tot nieuwe composities. Het resultaat is een uitbundig kleurenpalet waarin grafische fragmenten contrasteren met schilderachtige elementen.'

(yvonnealting.nl)

Marianne Duif (Sint Pancras, 1963) 'Wonend in Schoorl ben ik vergroeid met de natuur, het licht, en de luchten van Noord-Holland. De lerarenopleiding en de Ateliers zijn de basis voor mijn kunstenaarschap. Ik werk veelzijdig, met olieverf, textiel - maar net wat zich aandient. Ik hou van verandering en experiment. Vaak zijn foto's aanleiding. De eerder vermelde omgeving komt indirect in mijn werk terug. Voor Contrasten begin ik met foto's van daklozen, straatmuzikanten, die te midden van tumult volkomen senang lijken te zijn met hun situatie.' (marianne-duif.nl)

Truus Groen (Akersloot, 1946). Johns Hopkins University, Baltimore, USA (fotografie), Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag.

'Mijn BLIND WINDOWS zijn weerspiegelingen in raampjes van oude caravans. Ik kom ze tegen op onverwachte momenten en vreemde plaatsen. Het is zoals het is. De krommingen van de raampjes geven het landschap, nog net belicht met avondlicht, een eigen atmosfeer. Contrasten krijgen een bijzondere lading. De atmosfeer die ontstaat, zou er niet zijn zonder tussenkomst van die raampjes. De afwerking met dik gepolijst perspex versterkt wat ik wil laten zien.'

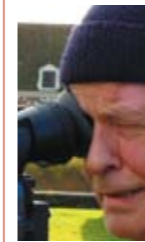
(truusgroen.nl)

Hedy Hempe (Geleen, 1968), beeldend kunstenaar en cultuurjournalist. Hogeschool Windesheim, Zwolle. 'Fotografie is voor mij een ultieme manier van filosoferen. De techniek maakt het mogelijk om op directe wijze met de wetten van de natuurkunde te spelen: tijd, ruimte en licht. Ik wil geen plaatje maken maar de overgang van het ene naar het andere moment vangen. Het contrast zit dan niet

per se in het beeld maar in de filosofie: bewegen in stilstand. De afwisseling tussen stilstand en beweging maakt het spannend. Waar kom ik vandaan, waar ga ik heen?'

(hedyhempe.nl)

Marcus van Hoorn (Amsterdam, 1947).

Opleiding: NFA. Hoogtepunten: een door het ministerie van CRM gesubsidieerde speelfilm *De machten van het eiland UR* (1971). Volgens het ministerie een flop, maar toch door het Nederlands Filminstituut ingezonden als officiële Nederlandse inzending naar het Internationale Filmfestival van Oberhausen (1972). Verder ook de verfilming van BEWTH's Bossche Bollen, uitgezonden in het NOS-programma Eigentijds. 'Na een periode van zwoegen als zeefdrukkend graficus was er in de 21e eeuw de opkomst van de digitale multimedia, waarin ik mij naar hartenlust heb ondergedompeld.' (marcusvanhoorn.nl)

Rob Komen (Alkmaar, 1953). Schilder, graficus, tekenaar, dichter, fotograaf. Nam o.a. deel aan de fototentoonstelling *Nacht van Tibet* in Amsterdam. Naast kunstenaar is hij docent Beeldend Onderwijs. 'Mijn werk typeert het zoeken naar mogelijkheden, veranderingen en uitersten. Nieuwe wegen vinden met daarbij weinig herhalingen. Op welke manieren kan ik de dingen die ik vind en voel een

vorm geven. Als iemand anders dat gevoel herkent, is dat mooi meegenomen maar dat is niet mijn uitgangspunt. De persoonlijke beleving bij het zien van een kunstwerk is van belang.'

(robkomen.nl)

Jawek Kwakman, opleiding AKI, Enschede.

'In mijn werk maak ik geen gebruik van fotocamera's, maar van virtuele camera's. Ik creëer mijn eigen, driedimensionale werelden met 3D game software in de computer. De virtuele camera is het instrument om door deze werelden te reizen. De op deze wijze gemaakte beelden vormen mijn reisverslag. Op reis gaan zonder een

stap buiten de deur te zetten, virtual reality. Van deze werelden worden animaties gemaakt of geprint op canvas, dibond, acryl of glas in ieder gewenst formaat.'

(jawekkwakman.com)

Cis Luttikhuis (Raalte, 1948).

Akademie voor Beeldende Kunsten Arnhem. 'Als straatfotograaf zoek ik situaties waar - in bijzonder contrasten - de plaats van de mens in zijn leefomgeving verscherpt voelbaar wordt. In mijn beelden komt dit meestal neer op de combinatie van (foto's van) mensen en hun gebouwde omgeving. In de wisselwerking van de aanwezige formule en inhoudelijke aspecten vind ik dat wat ik zeggen wil. In hun contrast haal ik die naar voren. In formele aspecten als vorm, kleur en compositie en in inhoudelijke als voorstelling, symbool en metafoor.'

(cisluttikhuis.com)

Sies van Hoorn-Vrasdonk (Alkmaar, 1952).

Kaderopleiding Creatieve Handvaardigheid, autodidactisch keramist. 'In de loop van mijn leven als kunstenaar ben ik steeds meer gaan fotograferen. In de eerste plaats om alle verschillende aspecten van mijn werk als begeleider van creatieve processen met anderen te documenteren en in de tweede plaats om ook mijn eigen werk en dat van anderen vast te leggen. De foto's

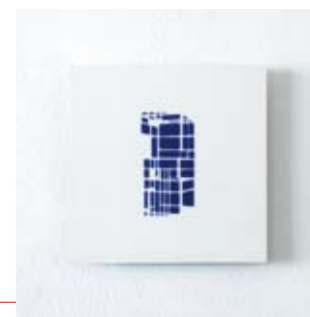
die ik nu laat zien, heb ik gemaakt op verzoek van Jeanine Kouwenaar in het huis van haar kort daarvoor overleden zus Daphne.' (siesvanhoorn-vrasdonk-keramiek.nl)

Gerda Kruijmer (1963). Gerrit Rietveld Academie (Monumentaal) en Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (Tekenen en Kunstgeschiedenis 1e graad). 'Mijn fascinatie: de ontelbare lijnen die onbesproken, ongezien verbanden leggen in het ruimtelijke geheel. Een met houtskool gemaakte raster-tekening is de basis voor de serie

Processed Drawings van 20 x 20 cm. Door tekenen in een vector-programma en experimenteren met foto-bewerkingsprogramma's ontstonden deze tegenbeelden van het voorgaande beeld.'

(gerdakruijmer.nl)

Hans Langereer (Den Haag, 1956). Theatremaker, regisseur, schrijver, ontwerper van kostuums/objecten en de laatste jaren (erfgoed)educatieprojecten. Opleiding: Mimeschool, Pantomimetheater Rob van Reijn, Fotografie Henk Buyze. Vroeger de ouderwetse ambachtelijke doca met Durst kleurenvergroter (nog steeds in bezit), Illford en Kodak papier voor de afdraken. Huidige camera's: Minolta XD7 (analoog), Olympus E-620, Fuji X-S1, Fujifilm X30

, Sony RX100 II, Casio EX-ZR 200, Olympus SZ-30MR. Materiaal/bewerking: Apple Aperture, Corel Paintshop Pro, Adobe Photoshop. 'Mijn inspiratie: natuur, interieur, stillevens en de mensheid.'

(hanslangereer.nl)

Michel van Overbeek (1942), schilderen, grafiek, glas, brons, objecten, fotografie, film. 'Reeds meer dan 20 jaar ben ik bezig met het thema HET LAATSTE AVONDMAAL. De maaltijd als metafoor voor het leven. Alle ervaringen die we opdoen "verteren" we, ieder op zijn of haar eigen wijze, afhankelijk van onze interesse, achtergrond, cultuur en geconditioneerdheid. Uiteraard is dit voor ieder persoonlijk. Dit echter te onder-

zoeken heeft me geïnspireerd om op verschillende wijzen het laatste avondmaal steeds weer opnieuw vorm te geven, zowel twee- als driedimensionaal vanuit m'n eigen belevingswereld.'

(michelvanoverbeek.nl)

Frits van de Reep (1967) is afgestudeerd als architect.

De inspiratie die hij haalt uit de architectuur en de stedenbouw zijn van grote invloed op zijn fotografie.

Centraal in zijn werk staat het minimalistisch ordenen van de wereld om hem heen. Gefascineerd door de genius

loci, de geest van de plek, laat hij de omgeving op zich inwerken en onderzoekt deze vervolgens intuïtief met zijn camera. Een zoektocht naar de verborgen schoonheid om deze in al zijn eenvoud en abstractie zichtbaar te maken.

(fritsvandereep.com)

Ivon Spee (Haarlem, 1951). Gerrit Rietveld Academie Amsterdam. De serie *IRONHORSE* gaat over het land-water contrast. Statement *IRONHORSE*: 'herse- nen werken tijdens treinreizen lucide, snel zien doet je kijkvermogen blokkeren, er ontstaat een naar binnen-gebrachte concentratie, de binnenwereld wordt helder, beelden die in de binnenwereld zitten en er ook aldoor al waren worden zichtbaar op het treinvenster over

het voorbischietende landschap heen, transparant zoals de spaken van een snel draaiend fietswiel lijken stil te staan, zo zie ik een bevroren herinnering over het voortrazende landschap heen.'

(ivonspee.nl)

Theo Steemers (1947), architect en fotograaf.

De fotoserie *Lake Natron*, gemaakt in Tanzania, geeft een beeld van een desolaat landschap in een actief vulkanisch gebied en gaat vooral over de chemische werkelijkheid, die beslist tussen leven en dood. De bijtende stoffen stromen continue vanuit een vulkaan in het grote, ondiepe meer dat slechts wordt verdund door regenwater. De chemicaliën zijn van een hoog alkalisch

gehalte, waar alleen micro-biotische bacteriën (vandaar het rode water) en het laatste daaraan aangepaste soort dwergflamingo's kunnen gedijen. Op veel plaatsen langs de oevers zijn zoutafzettingen. (theosteemers.nl)

Ton Voermans (1952). Gerrit Rietveld Academie, Fotografie Audiovisuele Vormgeving. 'Het fotobeeld *Hallelujah* markeert het begin en einde van een spirituele zoektocht. Of, zo u wilt, het einde en het begin. Het is een fotobeeld met tekst en spiegelbeeld. Tijdens de preview hoorde ik dat toeschouwers aan de tekst in spiegelbeeld allerlei betekenissen gaven. Het hangt immers op de tentoonstelling *Contrasten*. Het voor-

jaar hangt in de lucht. De intentie is dat u het bij de jaarlijkse grote schoonmaak een plekje boven de schouw geeft. Of naast de schoonmaakspullen.'

(tonvoermans.nl)

Peter de Rijcke

'De foto's die ik voor deze tentoonstelling heb ingezonden vallen onder de categorie *Straatfotografie*. Opnames, gemaakt tijdens wandelingen in de stad. Soms is er de pech dat je net te laat bent. Soms is er het geluk dat er in de fractie van een seconde iets extra's gebeurt: een windvlaag die de zomerjurkjes doet opwaaien, een tram die

de hoek om komt, vier jonge mensen die de straat oversteken. Maar het moment waarop je de knop van de camera indrukt, dát is het beslissende moment.'

(peterderijcke.nl)

Wim Starkenburg (1947). In zijn studio heeft Wim Starkenburg tientallen architectonische modellen gemaakt, deze naar functie, vorm en context aan een onderzoek onderworpen en vervolgens op hun mentale, fysieke en poëtische kwaliteiten bestudeerd. Elk afzonderlijk model is speciaal geconstrueerd om bekeken te worden door de lens van een camera.

Bij toepassing van fotografische werken dwingt hij een wisselwerking af tussen de ruimte in werkelijkheid en de ruimte zoals gedacht is. Beïnvloeding en sturing van licht en schaduw bewerkstelligen als het ware de beoogde vormen en sferen.

(wimstarkenburg.nl)

Peter H. Toxopeus (1943).

Een wereld vol contrasten.

'Personen in vele verschijningen schenken mij al vele jaren een cadeau; op straat, in een park, aan zee, in een café of een museum.

'Protrahere' (Lat.) betekent naar voren halen. De fotograaf maakt een portret van iemand, vaak alleen het gezicht, of het lichaam vanaf de buste, maar die

beperking wilde ik niet.

Dit is de eerste keer dat ik zoveel portretten toon op een tentoonstelling van het KCB. Ziehier mijn oog op een wereld vol contrasten.'

(artox.nl)

Liesbeth van Woerden. Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag. 'Mijn installaties, foto's, video's, acties en objecten komen voort uit een fascinatie voor de mens en zijn pogingen om zich staande te houden. Ik gebruik in mijn werk vaak alledaagse voorwerpen, plekken en handelingen. Als een strohalm in een globaliserende wereld én als een zich eindeloos herhalende psychische

en fysieke last. Ik ben "beeldhouwer". Materialen en technieken staan niet vast, maar worden geselecteerd op functionaliteit binnen een beeld. Mijn werk vind je in zowel tentoonstellingsruimtes als in het publieke domein.'

(liesbethvanwoerden.nl)

SCHILDERSVERDRIET 62

Voor de deur van het atelier trof ik een rood weeskind aan. Hij lag op zijn rug, dood? Ik nam hem voorzichtig in de handen en trok zijn schorskleurige vleugels wat opzij om de prachtige karmijnrode ondervleugels te kunnen zien. Ik legde hem op de tuintafel en wachtte af ... enige beweging van de sprieten was te bespeuren en ook een trillen in een van de vleugels, doodstuipen of leven? Het zijn sterke vlinders, dat kun je wel zien. Een torpedovormig lichaam, van voren dik en stevig, naar achteren toe smaller. Een magnifieke nachtvlinder. Vogels zullen hem vast niet eten, het zou voelen alsof je vilt in je bek hebt, want een rood weeskind is dicht behaard. Voor zijn lange roltong heb ik een druppel honing neergelegd.

Die tong begon te bewegen, maar hij zou het niet redden dacht ik. Verblind door autolampen natuurlijk, als dan ook nog met groot licht wordt gereden. Even later was hij weg. Toch opgegeten of een wonder? Zo'n weeskind is voor mij een kanjer van een vlinder, zoals een harige bison dat is voor de runderen. Maar voor de meeste mensen hoort zo'n vlinder - die je toch nooit ziet omdat hij 's nachts vliegt - tot het onopvallende kleine grut. Een tik tegen de voorruit en een vieze vlek is 's nachts de enige confrontatie. En overdag wordt het kleine grut bestreden met vergif. Een mens gedraagt zich wat dat betreft als een olifant in de porseleinkast. Toch is algemeen bekend dat de

weg van het kleine, het minimale, en voor het blote oog onzichtbare allerkleinste grut leidt naar een ontzagwekkend omgekeerd heelal: de microkosmos! Een goede vriend van me wijdt zijn hele leven aan het onderscheiden en optekenen van Desmidiaceën = sieralgen. Hij heeft daarvoor de wateren van heel Europa en daarbuiten af gereisd. Ze blijven hem fascineren. Onder de microscoop vertonen ze een ongelooflijke variatie in vormen. De tot nog toe gevonden soorten heeft hij met engelengeduld stuk voor stuk met een pennetje getekend en in een handboek gepubliceerd. Een bioloog is een scherp waarnemer, daar hoeft je geen beeldend kunstenaar voor te zijn. In de Alpen heb ik met mijn neus

in de wolken gestaan om ruimte en tijd te ervaren, terwijl het aan mijn voeten krioelde van micro-organismen. Je met dit alles verbonden voelen zou toch een gelukkig mens moeten opleveren. Ik denk dat dat zo is. Het paviljoen van de Verenigde Staten in de Biënnale van Venetië had deze verbondenheid met de natuur als thema. Maar dat hadden de kunstenaars daar wel wat soft aangepakt. De verwondering over het mooie van de natuur was van een blijde flower-power-achtige naïeviteit. Het leken de jaren 60 wel! Dat bedoel ik nou weer niet. Want dat kleine grut aan mijn voeten gaat gewoon door met elkaar zonder ophouden op te vreten.

Michiel Hertroys

SCHILDERSVERDRIET GEBUNDELD

De vaste column *Schildersverdriet* in KCB.NU van beeldend kunstenaar en werkend lid van het KCB Michiel Hertroys wordt eindelijk gebundeld en dat feit wordt feestelijk gevierd. Op 4 maart 2016 17:00 wordt de bundel met 55 afleveringen door Peter Bes gepresenteerd, gekoppeld aan de opening van de aan Michiel opgedragen KCB/Kranenburgh-tentoonstelling *Schildersverdriet*, die t/m 28 maart te zien zal zijn in de grote zaal van Kranenburgh.

De column verschijnt al sinds 2001. Aanvankelijk in het bulletin Plein 7 - de uitgave van het KunstenaarsCentrumBergen - en sinds 2013 in KCB.NU, de vernieuwde uitgave van het KCB na de verhuizing van Plein 7 naar Kranenburgh. De bundel bevat tevens afbeeldingen uit Hertroys' schetsdagboeken uit diezelfde periode. In 1979 werd hij lid van het KCB, Michiel Hertroys is een veelzijdig

kunstenaar met een even veelzijdige belangstelling. Hij werd opgeleid door kunstschilder Norbert Olthuis, doorliep Ateliers'63 begeleid door schilders Friso ten Holt, Pierre van Soest, graficus Frans Verpoorten en beeldhouwer Wessel Couzijn. In 1979 werd hij lid van het KCB, was een tijdlang actief in de

tentoonstellingscommissie en als bestuurslid en hij toonde een aantal malen zijn werk in de expositieruimte van het KCB.

Naast beeldende kunst gaat zijn belangstelling uit naar muziek - jarenlang was hij een trouw abonnee van de werkgroep hedendaagse muziek, destijds opgericht door Simeon ten Holt - en literatuur, met name poëzie. Zie zijn tekeningen, geïnspireerd door - en met toegevoegde dichtregels van - Jan Arends waarover hij zelf zegt: 'het gedicht direct combineren met de tekening zodat ze beide in één blikveld gevangen kunnen worden. De magere versregels, met een minimum aan woorden en een maximum aan drama.'

Door de ontboezemingen in zijn columns krijgt men al snel het idee hem wel zo'n beetje te kennen. Maar dat is slechts ten dele waar. Hoe veelzijdig zijn werk

is, leest men onder meer op zijn website en in het boek dat over zijn werk is verschenen. Naast het werk geïnspireerd door Jan Arends, maakt hij groot werk: acryl op linnen, olieverf op acryl en linnen en ook houtskool op lomp papier. Dat laatste na de grote brand in zijn atelier (zie *Schildersverdriet* van 30 september 2008). Gelaagdheid hoort tot zijn beeldend idioom, dat wil zeggen: de geschiedenis moet zichtbaar worden gemaakt. Mogelijkheden zien, keuzes maken, harmonie en dynamiek zoeken, omgaan met raadsel en logica behoort tot zijn modus operandi. Hij streeft geen realistische weergave na. In zijn werk echter staan, liggen of zweven voorwerpen die aanspraak kunnen maken op bijna herkenbaarheid. Nauwkeurige weergave ontbreekt, waardoor de toeschouwer veel associatieruimte krijgt.

Margreeth Ulm

DONATEUR WORDEN VAN HET KCB?

U kunt dit blad KCB.NieuwsUitgave ook thuis ontvangen, samen met de uitnodigingen voor de opening van onze exposities. Voor maar € 30,00 per jaar bent u donateur van het KCB en ondersteunt u onze werkende leden en het materialenfonds. Daarnaast nodigen wij u graag uit bij onze activiteiten, zoals de maandelijkse soos en seizoenvoorstellingen. U kunt zich aanmelden op de website of rechtstreeks via info@kcb.nu. Vergeet u vooral niet uw e-mailadres te vermelden!

IN MEMORIAM GERRIT W. IN 'T HOUT (1925 – 2016)

Gisteren 13 januari, hebben we afscheid genomen van Gerrit. Het was goed om te zien hoe hecht zijn naaste familie hem omringde en hoe ieder op eigen wijze afscheid nam. Het was ook goed zoveel bekende gezichten bij dit afscheid terug te mogen zien. Het glas wat wij mochten heffen op Gerrit was vol. Begin zestiger jaren van de vorige eeuw kwam Gerrit naar Bergen als nieuwe consulent van de Culturele Raad Noord-Holland. Een kleine, zeer levendige man met een des te groter voorstellingsvermogen. Alles was mogelijk! Geestelijk en lichamenlijk bijzonder energiek, was hij altijd bezig met zijn werk: het zichtbaar en toegankelijk maken van Kunst en Cultuur in meest ruime zin. In het begin was het de tijd van wezenlijk cultuurbeleid, een tijd van groei en mogelijkheden. Geen grotere tegenstelling tot de kaalslag van de laatste jaren. Gerrit was bijzonder goed in verbinden. Met zijn innemende persoonlijkheid en zijn inzet schiep hij zich een groot netwerk.

In allerlei besturen en commissies werd hij gevraagd om zitting te nemen, zoals het Roland Holst Fonds en de Werkgroep Hedendaagse Muziek en vele anderen.

Gisteren memoreerde Peter Bes terecht: 'Als je iets wilde, kon je altijd bij Gerrit terecht. Hij kende de weg en maakte het daarmee mogelijk.' Vanaf zijn komst steunde Gerrit uiteraard het KCB als donateur, maar hij functioneerde daarbij meer als een werkend lid van het KCB. Hij steunde actief happenings, tentoonstellingen, podiumkunsten en wat er maar plaatsvond. In de jaren negentig was hij de voorzitter van het KCB. Dat voer daar wel bij. Gerrit hield ook van het feest en de vele persoonlijke contacten binnen het KCB. Tot aan het eind van Plein 7 heeft hij nog graag de soos bezocht. Daar vond hij vrienden en bekenden. De laatste jaren waren zwaar en ging het niet meer. Wij misten hem en zullen hem blijven missen. Veel sterkte wensen wij zijn dierbaren bij dit afscheid en lieve Nel, we denken aan je.

Irma Haarman, voorzitter

SOCIËTEITSBERICHTEN

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van vijf tot half acht soos in de foyer van Kranenburgh. Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie van zijn zijn/haar werk geeft.

Het programma voor de komende maanden:

- 26 februari: **Gerda Schimmel**, beeldend kunstenaar in textiele werkvormen waar haar belangstelling steeds

meer richting theater ging: decors, kostuums, rekwisieten, poppen...

- 25 maart: **Alja Spaan**, schrijver, dichter, organisator van taalplatform *Reuring*, redacteur bij het literaire e-magazine *Meander*, documentaire-maker over kunst en literatuur en nog meer...

- 29 april: **Gerard van der Leeden**, beeldhouwer. 'Mijn roots liggen in de schaduw van een ver verleden, toen beeldhouwers nog gewoon ambachtslieden waren...'

Dringend verzoek: betaal aan de bar alsjeblieft met gepast geld.

We hebben maar een kleine kas en daaruit kunnen we het grote papiergeld meestal niet wisselen.

En als je dan je glas wijn met een briefje van vijftig wilt betalen, slaat bij ons de paniek toe.

En als dan de consumptie maar even wordt opgeschreven en vervolgens bij het weggaan soms het betalen wordt vergeten, tja dan...

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Theresa Ferket** expositie *Land, licht, lucht & water* in Museum van Bommel van Dam, Deken van Oppensingel 6, Venlo, nog t/m 20 mrt

- **Maria Glandorf** tentoonstelling *IJzingwekkend 2* in Kunsthal 45, Den Helder, nog t/m 13 mrt

- **Gerda Kruijmer** Open Ateliers Jordaan, Amsterdam, 14 t/m 16 mei. Tevens: Pensées Sauvages 2016, Bien-

nale d'Art Contemporain Dourdan (F), 11 t/m 19 jun

- **Eric Beets, Roland de Jong Orlando, Rob de Vries** tentoonstelling *Liefst Abstract* in de Boterhal, Hoorn, nog t/m 20 mrt

KCB•NU
is de NieuwsUitgave van
KunstenaarsCentrumBergen

Hoflaan 26
1861 CR Bergen NH

T: 06 109 56 972 (bestuur)
E: info@kcb.nu
I: www.kcb.nu

Redactie: Margreeth Ulm,
Taatske Hellinga, Rinus van
de Peppel
T: 072 5154 157
E: rinusvandepeppel@
hetnet.nl

Tekening K. Cebee:
Karen Opstelten
Aforisme: Theo Olthuis
Vormgeving:
DieuwkeGroet.nl